

Vi finder, at den igangværende regeringskonference rent faktisk er den vigtigste del af de tilpasninger, Europa er ved at foretage, og som skal resultere i, at vi får et helstøbt Europa, præget af samarbejde, stabilitet og økonomisk fremgang. Jeg synes, vi ikke må glemme, at det er dét, det drejer sig om. Det er dét, der er formålet med alle de mange møder, der holdes på regeringskonferencen, fordi det tilfældigvis er blevet vores generation, der står med den udfordring, det er at sikre, at de central- og østeuropæiske lande kan optages i de europæiske samarbejdsstrukturer, vi selv har bygget op efter Anden Verdenskrig.

Siden kommunismens historiske sammenbrud i 1989 har de nye demokratier ønsket at komme med i både NATO og i EU; indtil nu har vi ikke været i stand til at indfri de ønsker, men det er netop det, vi forsøger at leve op til på regeringskonferencen, altså at fremme nye landes optagelse i EU. Derfor er det indlysende, at vi må sikre os på regeringskonferencen, at EU-samarbejdet også kan fungere effektivt efter udvidelsen. Det ville jo være en ulykke for alt det, vi har nået, hvis det er sådan, at en udvidelse af EU betyder, at vi får et europæisk samarbejde, der bliver handlingslammet.

Derfor synes jeg, vi er nødt til som danske politiske partier at prøve på at hive os lidt op af sandkassen og kigge på, hvad der er den europæiske synsvinkel i den sag. Det hjælper ikke noget, at vi har en diskussion om, hvorvidt grænserne nu skal være åbne, eller det ene eller det andet. Vi må forholde os til, hvad det er, der sker på hele det europæiske kontinent, for det er jo en kendsgerning, at Danmark ikke er en ø ude i Stillehavet. Vi er en del af det europæiske kontinent, vi er en del af alle de beslutninger, der træffes, også i andre europæiske lande, og her er det som sagt afgørende, at vi forholder os til, hvordan vores egen samarbejdsstruktur inden for EU skal være.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi reformen af institutionerne og det billede, der tegner sig her, fordi det vil medvirke til at effektivisere og forenkle det nuværende samarbejde. Vi støtter også en øget anvendelse af kvalificeret flertal i beslutningsprocesserne, men vi modsætter os enhver reduktion af de små landes indflydelse i EU. Det gør vi ud fra den betragtning, at det ikke er meget afgørende, om vi har to eller tre stemmer, men at EU vil ændre karakter, hvis man begynder at ændre på institutionerne og balancen. EU vil ændre karakter, hvis man f.eks.

følger det franske ønske om, at hvert land ikke nødvendigvis behøver at have en kommissær. Vi mener tværtimod, det er afgørende, at i en Kommission, som har initiativretten, skal hvert enkelt medlemsland også være repræsenteret.

Der er ingen tvivl om, at et EU med 25-27 medlemmer vil fungere helt anderledes end det, vi kender i dag. Uanset hvor mange ændringer, vi laver i institutionerne på grund af resultatet af regeringskonferencen, vil der være områder, hvor interesserne vil være så forskellige, at der ikke kan findes kompromiser. Derfor er det også rigtigt, at en række medlemslande har rejst spørgsmålet om fleksibilitet eller, som de også kalder det, et forstærket samarbejde. Det er vi tilhængere af fra konservativ side. Vi erkender, at hvis Europa ikke skal gå i stå, må der være mulighed for at tillade, at andre lande kan gå videre, hvis ikke alle kan blive enige. Men det er også klart, at der må være nogle klare regler for, hvordan et sådant samarbejde kan fungere, og her er der lagt op til, at det skal være åbent for alle, at der skal være et minimum af lande, der deltager, og at det skal være den sidste udvej, før man kan acceptere det.

Med hensyn til diskussionen om, hvorvidt der skal gives tilladelse til et sådant samarbejde ved enstemmighed eller kvalificeret flertal, finder vi det logisk og naturligt, at det skal afgøres ved kvalificeret flertal. Hvis der kræves enstemmighed, vil de lande, der er imod, jo meget nemt kunne blokere for hele udviklingen.

Forberedelsen af den kommende udvidelse er således den vigtigste del af regeringskonferencen; men der er et område, der er mindst lige så vigtigt, nemlig at sikre befolkningens fortsatte opbakning om Den Europæiske Union. Det er vel læren fra de andre traktatændringer, vi har haft, at befolkningen føler sig usikker og ikke rigtig er med, og derfor er det også rigtigt, at man på regeringskonferencen kigger på de emner, som drejer sig om, hvordan befolkningerne kan følge bedre med i, hvad der foregår i det europæiske samarbejde. Deres interesser skal nemlig tilgodeses ved at sikre, at det europæiske samarbejde ikke er uigennemskueligt.

Vi lægger stor vægt på, at der skabes en bedre og mere demokratisk union, et samarbejde, hvor der er åbenhed om beslutningerne, og hvor den enkelte borger har mulighed for at følge med. Det synes vi er meget, meget afgørende.

Der er også mange andre områder, der kan medvirke til at gøre det europæiske samarbejde mere vedkommende for den enkelte borger. Det